

CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

CHISINAU
COURT OF APPEAL

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

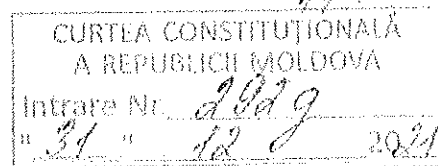
Curtea Constituțională a RM
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu, nr. 28

Curtea de Apel Chișinău, Vă expediază cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate a articolul 64 alin.(1) din Codul Familiei, depusă de avocatul Doina Ioana Străisteanu, în interesele lui [redacted] în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de [redacted] împotriva [redacted], intervenient accesoriu Direcția pentru protecția Drepturilor Copilului sectorul Râșcani privind obligarea [redacted] să nu împiedice comunicarea dintre copii minori cu tatăl, să se abțină de la crearea obstacolelor la realizarea întrevederilor dintre tată și copii și compensarea cheltuielilor de judecată.

Anexă: sesizare privind excepția de neconstituționalitate pe 10 file;
încheierea Curții de Apel Chișinău din 16.12.2021 pe 3 file.

Judecătorul
Curții de Apel Chișinău

Viorica Mihaila

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹

A.1. Persoană fizică

1. Nume

2. Prenume

3.

4.

5. Reprezentant (dacă este cazul) – Avocata Doina Ioana Străisteanu, în baza mandatului nr. 1215316, depus în instanța de fond, și mandatul nr. 1215429, depus în instanța de apel, cu sediul în

A.3. Instanța de judecată

1. Denumirea instanței de judecată/sediu – Curtea de Apel mun. Chișinău

2. Judecător/complet de judecată – judecătorul – raportor V. Mihăilă, Completul Colegiului civil și de contencios administrativ Nelea Budăi, Viorica Mihăilă și Iurie Cotruță,

4. Adresa instanței de judecată - str. Teilor 4 mun Chișinău

5. Telefonul și e-mail-ul instanței de judecată – cac@justice.md, cancelaria civilă: (022) 409-110

¹ Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun²

La 17 mai 2018 reclamantul sesizează instanța de judecată de drept comun prin cererea de chemare în judecată (*înregistrată pe rolul Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani conform competenței instanței aplicabilă la data depunerii cererii*) împotriva pârâtei, indicând drept intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani, prin care solicita instanța să oblige pârâta să nu împiedice comunicarea dintre copii minori cu tatăl lor (reclamantul) și să se abțină de la crearea obstacolelor la realizarea întrevederilor dintre tată și copii. La cererea de chemare în judecată au fost anexate înscrisuri, înregistrări video și declarații a martorilor care făceau dovada faptelor invocate în cererea de chemare în judecată.

Pe parcursul dezbaterilor judecătorești și partea opusă a făcut uz de dreptul său de a prezenta probe, acestea fiind admise integral de instanța de judecată. Esența acestor probe vedea să susțină "dreptul pârâtei de a împiedica contactul dintre copii și reclamant" în temeiul faptului că între părți, părinții copiilor, au existat în trecut mai multe situații de conflict și "acest comportament" al reclamantului "este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică".

Deși pe parcursul dezbaterilor judecătorești reclamantul a insistat în fața instanței că soluția pe cererea de chemare în judecată trebuie să urmeze o distincție dintre relația reclamantului cu pârâta și relația reclamantului cu copiii săi, argumentând că pârâta comite în continuu un abuz de drept, instanța de fond prin Hotărârea sa din 30 martie 2021 respinge acțiunea întemeindu-și soluția pe prevederile Art. 64 alin(1) Codul Familiei. În special, instanța de fond a ținut să afirme, printre altele, "*copiii categoric refuzau de a se apropia de reclamant, efect al comportamentului autoritar, agresiv și violent al acestuia, comportament care de altfel este în detrimentul intereselor copiilor minori și prezintă pericol pentru starea lor fizică și psihică, consecință în care apare intervenția Art. 64 din Codul Familiei, care citează că părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică*".

Menționăm că pe durata dezbaterilor judecătorești, reclamantul a făcut referire la cauza nr. 51051/15 Biltoun v. Moldova, hotărârea CEDO din 5 martie 2019 unde Curtea a notat că reclamantul trebuia să dispună de un cadru juridic adecvat și suficient pentru a asigura respectarea dreptului de vizită din momentul fixării primului grafic de întrevederi. Cu toate acestea, acțiunile întreprinse de către organul de tutelă s-au limitat la îndemnarea reclamantului să apeleze la alte autorități. Curtea a constatat că legislația națională, în modul în care fusese interpretată și aplicată de către autorități, nu a permis protejarea intereselor reclamantului în baza articolului 8 din Convenție.

După pronunțarea hotărârii la cererea reclamantului, la 19 octombrie 2021 CEDO pronunță o altă hotărâre în cauza nr. 42787/19 Svernei v. Moldova în care a indicat că măsurile adoptate de autoritățile moldovenești au fost insuficiente pentru a-i permite reclamantului să-și mențină legătura de familie cu fiul său. Ea a constatat că instanțele naționale de judecată ar fi putut să oblige serviciile de asistență socială să se implice activ sau să solicite asistența specialiștilor pentru a facilita contactele dintre reclamant și fiul său. De asemenea, ea a sugerat posibilitatea întâlnirilor într-un mediu neutru, în prezența reprezentanților serviciilor de asistență socială. Curtea și-a reiterat poziția cu referire la sarcina fiecărui stat contractant de adoptare a unui cadru juridic adecvat și suficient pentru a asigura respectarea obligațiilor pozitive care îi revin în baza Articolului 8 din Convenție.

În baza de date a hotărârilor instanțelor judecătorești, accesibilă aici <https://instante.justice.md>, reclamantul a consultat actele judecătorești emise pe cauzele inițiate de Svernei Igor și Biltoun David și observă că: a) la fel ca reclamantul, dl Svernei și dl Biltoun au depus cerere de chemare în judecată către mamele copiilor săi cerând instanțelor de

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

judecată să dispună înlăturarea împiedimentelor în comunicare cu copiii lor; b) la fel ca în cazul reclamantului, pârâtele au pretins un drept absolut de a împiedica comunicarea dintre părinte cu copiii lui în temeiul Art. 64 Codul Familiei; c) instanțele naționale au interpretat prevederea din Art. 64 alin(1) Codul Familiei în a garanta executarea necondiționată de acești părinți (mame la care s-a stabilit domiciliul minorilor) a dreptului de a împiedica comunicarea dintre părinte cu copiii lui oricând și oricum.

Așadar, având în vedere că prevederea Art. 64 alin(1) Codul Familiei este incidentă litigiului în cauză, dar și aplicabilă pentru soluționarea litigiilor similare în trecut și finisate cu condamnări din partea Curții Europene de Drepturile Omului în baza Articolului 8 al Convenției, intervenim cu această excepție de constituționalitate la nivelul Curții de Apel mun. Chișinău unde la moment se află în procedură cererea de apel a reclamantului împotriva Hotărârii instanței de fond din 30 martie 2021.

C. Obiectul sesizării³

Textul "comportamentul acestuia din urmă" din Articolul 64 alin(1) al Codului Familiei Republicii Moldova.

Textul integral al normei:

Codul Familiei, Articolul 64 "Exercitarea drepturilor părintești în cazul când părinții locuiesc separat"

(1) Părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.

³ În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale ratio materiae. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Autorul sesizării indică că prevederea normativă supusă controlului constituționalității, *reieșind din modul cum este aplicată de instanțele judecătorești și reieșind din constatările și aprecierile Curții Europene de Drepturile Omului sub prisma Articolului 8 al Convenției Europene*, este incompatibilă cu prevederile:

Art. 16 din Constituție care prevede la alin (2) "*Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de ... sex ..*"

Art. 20 din Constituție care prevede la alin (1) "*Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.*"

Art. 28 din Constituție care prevede "*Statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.*"

Art. 48 din Constituție care prevede la alin (1) "*Familia constituie elementul natural și fundamental al societății și are dreptul la ocrotire din partea societății și a statului. (2) Familia se întemeiază .. pe egalitatea lor în drepturi și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.*"

Art. 49 din Constituție care prevede la alin (1) "*Statul facilitează, ... și prin alte măsuri, formarea familiei și îndeplinirea obligațiilor ce îi revin.*"

Reclamantul I și cele două fiice ale sale, sunt o familie. Prevederile constituționale de mai sus oferă o protecție relației acestora și garantează respect și grijă din partea Statutului.

În jurisprudența Curții Europene regăsim că noțiunea de viață de familie este un concept autonom (*cauza Marckx împotriva Belgiei, pct. 31; Paradiso și Campanelli împotriva Italiei (MC), pct. 140*). Un copil născut într-o relație conjugală face parte *ipso jure* din acea celulă „familială” din momentul nașterii sale și prin însăși nașterea sa (*Berrehab împotriva Țărilor de Jos, pct. 21*). Astfel, între copil și părinții săi există o legătură care constituie o viață de familie. Existența sau absența unei „vieți de familie”, în sensul art. 8, este o chestiune de fapt, care depinde de existența reală, în practică, a unor legături personale strânse, de exemplu interesul manifestat și angajamentul asumat de tată față de copil, atât înainte, cât și după naștere (*L. împotriva Țărilor de Jos, pct. 36*). În cazul în care a fost stabilită existența unei legături de familie cu un copil, statul trebuie să acționeze astfel încât să permită dezvoltarea acestei legături și trebuie să ofere garanții juridice care să permită integrarea copilului în familia sa, din momentul nașterii sau de îndată ce este posibil (*Kroon și alții împotriva Țărilor de Jos, pct. 32*).

Așadar, reclamantul argumentează că faptele în cazul său denotă aplicabilitatea prevederilor Constituției R. Moldova indicate mai sus și ingerința nejustificată a autorităților publice și a instanțelor de judecată în realizarea dreptului său la respect al vieții de familie.

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

Reclamantul comunică că norma de drept din Art. 64 alin(1) Codul Familiei nu este clară previzibilă și calitativă, lipsește persoanele de posibilitatea de a înțelege circumstanțele când aceasta poate fi aplicată și când nu poate fi aplicată. Comunicarea cu copilul de către părintele care locuiește separat este o componentă a dreptului la viața de familie, garantată și de Constituția Republicii Moldova și de Art. 8 al Convenției Europene. După separarea părinților prin divorț, așteptarea părintelui care locuiește separat de copil e să-și mențină în mod firesc legătura cu copilul său prin comunicare, vizită, vacanțe comune și altele. Această așteptare este bazată în primul rând pe prevederile legislației familiei și civile care garantează egalitatea în drepturi și obligații a părinților.

În cazul său, reclamantul susține că în realizarea dreptului său la contact și comunicare cu fiicele sale minore (*componentă a dreptului la respect al vieții de familie*) se exercită o ingerință nejustificată de prevederea Art. 64 alin(1) Codul Familiei astfel încât se oferă părintelui care locuiește împreună cu copiii un drept absolut de a decide care comportament este sau nu este în detrimentul intereselor copilului (*prezintă sau nu pericol pentru starea lui fizică și psihică*) și astfel îi permite oricând și oricum să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat.

Ingerința este prevăzută de lege, și anume de Art. 64 alin(1) Codul Familiei, și aparent urmărește un scop legitim permis de Constituție – protecția copilului, și există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit, însă este disproporționată prin faptul că oferă unui terț (fost soț / soție) un drept absolut de a decide oportunitatea de a menține contactul (*comunicare, implicare, informarea despre starea copilului, luarea deciziilor despre sănătate și educație, de a oferi consimțământ informat, etc.*) dintre copil și celălalt părinte. Considerăm că atât prevederile Constituției Republicii Moldova cât și cele ale Convenției Europene de Drepturile Omului impun o obligație pozitivă de a asigura că copilul, după separarea părinților săi, menține contactul cu părintele care trece cu traiul separat, astfel încât participarea ultimului în viața copilului să nu fie redusă la plata pensiei de întreținere și grafic de întrevederi.

Noi nu negăm faptul că în anumite împrejurări comunicarea dintre copil și părintele care locuiește separat poate fi oprită, dar această măsură trebuie să fie temporară și bazată pe aprecierea autorităților abilitate de a se expune dacă împrejurările dictează această măsură. De exemplu, în procedura de emitere a ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie instanța de judecată are împuternicirea să aplice măsuri de protecție pentru anumită perioadă de timp, printre care interdicția față de agresor de a comunica cu victima. Astfel, această constrângere a dreptului la contact dintre părinte și copil ar fi proporțională și legitimă pentru că are la bază o apreciere obiectivă a faptelor, un mecanism de aplicare și contestare dar și o examinare în contradictoriu a probatoriului (*in fond și in recurs*). Cel mai important, măsura indicată este temporară. La finisarea termenului, contactul se reia și relația poate fi restabilită.

Însă în cazul prevăzut de Art. 64 alin(1) Codul Familiei

- 1) nu există o contradictorialitate ci o apreciere subiectivă și părtinitoare a unuia din părinți,
- 2) interdicția de a comunica nu are caracter temporar ci permanent,
- 3) sistarea contactului dintre copil cu celălalt părinte care locuiește separat vine ca o sancțiune din partea celuilalt părinte, inclusiv pentru plata întârziată a pensiei de întreținere, refuzul de a achita costuri suplimentare de întreținere a copiilor, conflictele și supărările personale dintre părinți și alte situații,

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat un sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) da ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

- 4) nu există un mecanism reglementat prin lege (aceiași sau alta) de a preveni abuzul de drept, de a oferi protecție într-un termen restrâns dreptului la contact cu copilul și de a obliga la înlăturarea împiedimentelor de comunicare pentru părintele care locuiește separat.

Constatările de mai sus se regădesc în hotărârea din 5 martie 2019 a Curții Europene în cauza nr. 51051/15 *Bittoun v. Moldova* și în hotărârea din 19 octombrie 2021 a Curții Europene în cauza nr. 42787/19 *Svernei v. Moldova*. În ambele hotărâri Curtea constată că legislația națională nu a permis protejarea intereselor părinților care locuiesc separat de copii, în baza articolului 8 din Convenție. Suplimentar s-a indicat că a) măsurile adoptate de autoritățile moldovenești au fost insuficiente pentru a-i permite reclamantului să-și mențină legătura de familie cu fiul său și că 2) instanțele naționale de judecată ar fi putut să oblige serviciile de asistență socială să se implice activ sau să solicite asistența specialiștilor pentru a facilita contactele dintre reclamant și fiul său, pentru a garanta dreptul reclamantului la contact cu copilul, dar în fiecare caz existau hotărâri judecătorești care cu referire la norma din Art. 64 al Codului Familiei ofereau drept absolut de apreciere și control doar părintelui la care rămâne copilul cu traiul.

Lectura actelor judecătorești emise în ambele cazuri, în partea ce ține de substanța prevederilor Art. 64 Codul Familiei, de instanțele naționale judecătorești denotă o atitudine preferențială oferită de instanțe părintelui care locuiește împreună cu copilul la violarea continuă a dreptului de comunicare a celuilalt părinte.

O atare stare de lucruri nu poate continua pentru că afectează nu doar părintele care locuiește separat, dar și dreptul copilului de a nu fi implicat în situațiile de conflict dintre părinții săi și de a menține legătura cu ambii părinți. Legislația națională a Republicii Moldova, la ziua de azi, nu cunoaște termenul "alienare parentală" și acesta rămâne înfara reglementării cadrului legal. Însă, discreția de tip "*carte blanche*" oferită unui părinte de a permite sau nu contactul copilului cu părintele care locuiește separat, alienează minorul de părintele său și îl supune violenței psihologice. Această violență reiese din faptul că un părinte decide unilateral când și cum copilul se va vedea sau va comunica cu celălalt părinte, plasându-l în mijlocul unui conflict unde trebuie constant să-și demonstreze loialitatea și dragostea față de un părinte sau altul, ca în final să cedeze și să refuze orice contact și comunicare cu părintele care locuiește separat. Ruptura bruscă a relației părinte-copil prin trecerea cu traiul separat a părintelui (*lucru inevitabil la divorț*) și urmată de ruptura în contact și comunicare dictată de părintele rămas cu copilul, îl distruge copilului percepția de familie, denaturează viziunea relațiilor dintre părinte-copil și îl lipsește de grija părintească. Respectiv, afirmăm că această stare de lucruri (*prevederea normativă și modul în care este aplicată de autorități*) vine în contradicție cu interesul superior al copilului de a menține legătura cu părintele său care locuiește separat, de a se bucura de compania, îngrijirea, educația, implicarea din partea acestui părinte. Lucruri care sunt înafara controlului copilului.

Textul normativ suspus controlului constituționalității implică asupra faptului că este înafara oricărui control al părintelui care locuiește separat de copil faptul dacă va avea sau nu contact și comunicare cu copilul. Este înafara controlului său și înafara previzibilității ce comportament va fi apreciat de celălalt părinte ca fiind în detrimentul interesului copilului, așa cum nu există un arbitru de apreciere a comportamentului dar și a abuzului de drept la împiedicarea contactului dintre copil și părinte.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁶

1. Decizia Curții de Apel mun. Chișinău din 07.02.2017 în cauza civilă David Bittoun către Arapova Elena și DPDC s. Centru cu privire la obligarea de a nu crea împiedimente în

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederi normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similare pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

comunicarea cu copilul minor și altele, menținută prin încheierea din 16.08.2017 a Curții Supreme de Justiție;

2. Decizia Curții de Apel mun. Chișinău din 13.08.2018 în cauza civilă Savernei Igor către Savernei Cristina și Direcția asistență socială și protecția familiei or. Orhei privind recunoașterea egalității drepturilor părintești a reclamantului față de copilul său minor., obligarea Svirnei Cristina să nu împiedice sub nici o formă contactul reclamantului cu copil minor și altele, menținută prin încheierea din 06.02.2019 a Curții Supreme de Justiție;

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁷

În numele reclamantului-apelant _____; cu împuternicirile prezentate la materialele dosarului nr. 2a-2276/21, declar că informațiile prezentate aici sunt veridice și semnez această sesizare azi, 13 decembrie 2021 în mun. Chișinău.

Cu respect,

Doina Ioana Străisteanu,
Avocată pentru

Doina I.

⁷ în această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Cur sunt veridice, semnând la final.

În motivarea cererii a menționat că, în procesul examinării cauzei în instanța de fond, reieșind din hotărârea din 30.03.2021 contestată cu apel, instanța și-a bazat soluția pe prevederile art. 64 alin.(1) Codul Familiei, care recent au devenit și obiect de examinare în două cauze la CEDO, cauza nr. 51051/15 Bittoun v. Moldova hotărârea din 5 martie 2019 și cauza nr. 42787/19 Svernei v. Moldova hotărârea din 19 octombrie 2021.

Susține că, având în vedere că reclamantul a depus cerere de apel în care contestă abuzarea de norma prevăzută la art. 64 alin. (1) Codul Familiei și face trimitere la constatările CEDO, iar instanța de apel mun. Chișinău are o poziție clară deja privind aplicabilitatea art. 64 alin. (1) Codul Familiei în astfel de cauze, depune prezenta cerere prin care ridică excepția de neconstituționalitate a normei de drept.

Afirmă că, dat fiind faptul că controlul constituționalității prevederilor normative ce au fost aplicate este de competența Curții Constituționale, formulează prezenta cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

Examinând cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate depusă de către avocatul Doina Ioana Străisteanu, în interesele lui _____, Colegiul civil, al Curții de Apel Chișinău constată necesitatea ridicării excepției de neconstituționalitate cu sesizarea Curții Constituționale, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 12/1 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin.(1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Așadar, pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea Curții Constituționale, sunt necesare întrunirea, cumulativ, a condițiilor obligatorii prevăzute la art. 12/1 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

În speță, obiectul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile a articolul 64 alin.(1) din Codul Familiei.

Prin prisma art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, în coroborare cu dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr. 317- XIII din data de 13 decembrie 1994, rezultă că Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor

Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Colegiul civil reține că obiectul excepției de neconstituționalitate face parte din categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, excepția este ridicată de către avocatul Doina Ioana Străisteanu, în interesele lui [redacted], care este parte a prezentului litigiu, iar prevederile contestate sunt aplicabile cauzei.

Succesiv, Colegiul civil atestă faptul că o hotărâre anterioară a Curții Constituționale, având ca obiect prevederile invocate de solicitant nu există, motiv din care cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate urmează a fi admisă.

Colegiul reține și faptul că obiectul apelului cu care a fost sesizată instanța de recurs îl constituie hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 30 martie 2021, prin care cererea de chemare în judecată depusă de [redacted] împotriva [redacted], intervenient accesoriu Direcția pentru protecția Drepturilor Copilului sectorul Râșcani privind obligarea [redacted] la să nu împiedice comunicarea dintre copii minori cu tatăl, să se abțină de la crearea obstacolelor la realizarea întrevederilor dintre tată și copii și compensarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă, ca nefondată.

În consecință, prevederile legale a căror control constituțional se solicită de către avocatul Doina Ioana Străisteanu, în interesele lui [redacted] sunt pertinente soluționării litigiului dedus judecătii, ori excepția de neconstituționalitate este ridicată asupra prevederilor art. 64 alin.(1) din Codul Familiei.

Corespunzător, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite cererea depusă de avocatul Doina Ioana Străisteanu, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolul 64 alin.(1) din Codul Familiei.

În conformitate cu art.art. 12/1, 269-270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d i s p u n e :

Se admite cererea depusă de avocatul Doina Ioana Străisteanu, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolul 64 alin.(1) din Codul Familiei.

Se sesizează Curtea Constituțională în vederea realizării controlului constituționalității a articolul 64 alin.(1) din Codul Familiei.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere și sesizarea reprezentantului apelantului J [redacted], avocatului Doina Ioana Străisteanu.

Încheierea separat nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,

Judecător

Nelea Budăi

Judecători

Iurie Cotruță

Viorica Mihaila

Copia Corespunde Originalului
Judecător Viorica Mihaila
Semnătura

